Nr 15. Kielce, dnia 24 grudnia 1927 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO.

Adres Red. i Adm. „Dziennika Urzędowego": Urząd Województwa w Kielcach, Zamek. Tel. 176.

Przedpłata za rok 1927 — 8 złotych. — Numer pojedyńczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 złotych, za wiersz szpaltowy 50 groszy, drobne ogłoszenia 10 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Dziennika Urzedowego Wojew. Kieleckiego".

Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Urzędowy" w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

TREŚĆ.

DZIAŁ URZĘDOWY.

OKÓLNIKI.

Wojewoda Kielecki.
Sm. 3475.

Kielce, dn. 3 czerwca 1927 r.

Przedmiot: *Podatek wyrównawczy dla gmin wiejskich b. zaboru rosyjskiego.*

OKÓLNIK Nr 91.

Wszystkim PP. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych województwa kieleckiego.

Podając poniższy okólnik Nr 109 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do wiadomości i zastosowania się, wzywam Panów do dopilnowania prawidłowego rozłożenia przez gminy wiejskie omawianego podatku. W wypadku wyszczególnionym pod 3. winni Panowie, zwracając się do mnie z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na pobranie na rzecz gminy wymienionego podatku w podwyższonej normie, przedstawiać dla uzasadnienia potrzebne materjały informacyjne, a w szczególności egzemplarz preliminarza budżetowego zainteresowanej gminy za r. 1926 i na 1927/28, sprawozdanie z wykonania budżetu za r. 1926 i odnośny wyciąg z uchwały zebrania gminnego.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr SF. 2567/27.

Warszawa, dn. 12 V 1927 r.

Przedmiot — jak wyżej.

OKÓLNIK Nr 109.

Do PP. Wojewodów b. zaboru rosyjskiego.

Zawiadamiam, że przesłane zostało do opublikowania w Dzienniku Ustaw rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 1 marca 1927 r. o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich b. zaboru rosyjskiego.

W związku z tem rozporządzeniem udzielam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu następujących bliższych wskazówek:

1) z postanowienia ustawy z dnia 1-go marca 1927 r. o podatku wyrównawczym wynika, iż zanim zostanie wprowadzony przez gminę ten podatek, powinna gmina wykorzystać wszystkie swe uprawnienia podatkowe, wypływające z ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, a więc powinna również skorzystać z prawa podwyżki podatku gruntowego o 50%, dopuszczalnej na podstawie ustępu 2 art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 65, poz. 505), która to ustawa powołana jest w art. 3 wyżej wymienionej ustawy.

2) Oznaczona w art. 1 i 2 omawianej ustawy z dnia 1 marca 1927 roku najwyższa dopuszczalna norma podatku wyrównawczego odnosi się do każdego poszczególnego okresu budżetowego.

W tem miejscu zwracam uwagę na przepis § 5 rozporządzenia wykonawczego, którego zamieszczenie było konieczne i dla usunięcia wątpliwości, mogących powstać wobec spóźnionego wydania ustawy o podatku wyrównawczym.

Wedle wspomnianego wyżej § 5, samoistny podatek wyrównawczy może być pobrany na pokrycie deficytu z roku 1926 łącznie z pierwszym kwartałem 1927 r. w wysokości nieprzekraczającej maksymalnej normy, określonej ustawą w stosunku rocznym. Przepis ten ma swoje uzasadnienie w tem, iż ustawa z dnia 1 marca 1927 r. weszła w życie w pierwszym kwartale 1927 r., który to kwartał — ze względu na sposób układania w nim budżetów — był dalszym ciągiem roku budżetowego 1926 roku, wobec czego gminom przysługiwało prawo pobrania podatku wyrównawczego w tymże pierwszym kwartale 1927 r. na pokrycie deficytu, wykazanego w budżetach tegoż kwartału, przy uwzględnieniu deficytu z r. 1926.

Wobec upływu w międzyczasie pierwszego kwartału 1927 r. i z uwagi na to, iż preliminarze budżetowe gmin wiejskich na r. 1927/28 zostały już zatwierdzone, zastosowanie przepisu § 5 w praktyce przedstawiać się będzie w ten sposób, iż na skutek przeniesienia do budżetu r. 1927/28 zaległości biernych i czynnych z poprzedniego okresu obrachunkowego (§ 48 rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 28-go czerwca 1926 r., Dz. Ust. Nr 75, poz. 433) gminy mogą w budżecie dodatkowym przewidzieć podatek wyrównawczy, względnie zwiększenie podatku wyrównawczego, o ile już podatek ten przewidziano w budżecie na r. 1927/28, z tem jednakże zastrzeżeniem, że ogólna suma podatku wyrównawczego, przeznaczona na pokrycie deficytu r. 1927/28 łącznie z deficytem okresu poprzedniego, nie może przekroczyć sumy, odpowiadającej trzykrotnej liczbie ha.

Po ustaleniu w ten sposób ogólnej sumy podatku wyrównawczego, pobrać się mającego w roku 1927/28 i przeznaczonego na pokrycie deficytu 1927/28 r., oraz poprzedniego okresu obrachunkowego, należy dokonać rozkładu całej sumy między płatników (wymiaru podatku), potrącając przytem od sumy pobrać się mającego podatku kwoty pobrane ewentualnie przez gminy zaliczkowego za rok 1926 i pierwszy kwartał 1927 r.

3) Zatwierdzanie przez wydziały powiatowe uchwał gminnych o wprowadzaniu w roku 1927/28 podatku wyrównawczego w takiej wysokości, że ogólna jego suma przekroczyłaby dwukrotną liczbę hektarów, opodatkowanych w danej gminie, wymaga uprzedniego zezwolenia Pana Wojewody, działającego w porozumieniu z Prezesem Izby Skarbowej.

Przy udzielaniu tych zezwoleń Pan Wojewoda zechce czuwać nad tem, aby podatek wyrównawczy nie został wymierzony w roku 1927/28 w takiej wysokości, która przekroczyłaby zdolność płatniczą ludności, względnie byłaby dla ludności zbyt uciążliwą. Należy zatem dokładnie zapoznać się z budżetami gminnemi, zatwierdzonemi przez wydziały powiatowe i odmawiać zezwolenia na podwyższenie podatku wyrównawczego, względnie ograniczać projektowaną wysokość tego podatku w tych wypadkach, gdyby można było bez szkody dla interesów gminy zmniejszyć wydatki, preliminowane na rok 1927/28. W takich razach gminy musiałyby oczywiście poddać rewizji uchwalone przez siebie budżety.

Należy również przy sposobności udzielania zezwoleń na podwyższenie podatku wyrównawczego czuwać nad tem, aby podatek, o ile ma być pobrany w stosunkowo wysokiej normie, podlegał płatności w dwu lub nawet więcej terminach, o ile uiszczenie go w jednym terminie byłoby dla płatników zbyt uciążliwe.

4) Celem zapewnienia zarządom gmin podstaw wymiaru podatku wyrównawczego wydziały powiatowe powinny, nie czekając na prośby gmin, przesłać im dane liczbowe, dotyczące przypadającego na dany rok budżetowy podatku państwowego od budynków (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r., Dz. Ust. R. P. Nr 51, poz. 523 i ustawa z dnia 1 kwietnia 1925 r., Dz. Ust. R. P. Nr 43, poz. 296), oraz ewentualnie dane dotyczące wymiaru samoistnego podatku powiatowego od gruntów państwowych.

Nadmieniam, że równocześnie Pan Minister Skarbu wydaje podległym mu organom skarbowym polecenie co do dostarczania przez nie gminom odpowiednich danych, dotyczących przypadającego na dany rok budżetowy od poszczególnych płatników zasadniczego podatku gruntowego, oraz co do wysokości cen wykupionych przez poszczególne przedsiębiorstwa świadectw przemysłowych i handlowych.

Minister: *Sławoj - Składkowski.*

Wojewoda Kielecki.
Sm. 3725.

Kielce, dnia 7 czerwca 1927 r.

Przedmiot: *Sporządzanie bilansów, rachunków strat i zysków, oraz zestawień statystycznych za 1926 r. przez komunalne Kasy Oszczędności.*

OKÓLNIK Nr 92.

Do Panów Przewodniczących Wydziału Powiatowego.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 9 maja 1927 r. Nr S. G. 1427/27 przesyłam w załączeniu wzór Nr 1 bilansu, oraz wzór Nr 2 rachunków strat i zysków dla komunalnych (powiatowych i miejskich) kas oszczędności, tudzież wzory Nr 3 i 4, obejmujące niezbędne dane statystyczne, które odzwierciadlałyby rzeczywisty stan wspomnianych kas oszczędności, i polecam Panu Przewodniczącemu bezzwłocznie zarządzić, aby wszystkie powiatowe i miejskie kasy oszczędności, znajdujące się na terenie powiatu, sporządziły wedle załączonych formularzy wspomniane wyżej bilansy, rachunki i dane statystyczne w czterech egzemplarzach każdy, które przedstawi mi Pan w terminie ściśle oznaczonym. — Tam, gdzie bilansów nie ułożono jeszcze, należy je ułożyć według załączonych wzorów, tam zaś, gdzie to już nastąpiło, należy przegrupować pozycje bilansów według wzoru i przedstawić takie zestawienie dla umożliwienia opracowania ogólnych zestawień statystycznych.

Zwracam przytem uwagę, że w przyszłości roczne bilanse, rachunki zysków i strat oraz zestawienia statystyczne powinny być sporządzane przez komunalne kasy oszczędności według wskazanych wzorów.

Za Wojewodę: *Dr. Serafin.*

Załączniki do okólnika Nr 92/27.

Wzór Nr 1. (Stronica 1 Bilansu).

POWIATOWA (MIEJSKA)[1]
KASA OSZCZĘDNOŚCI

w ....

Zatwierdzona w dniu .... 192 r.

Uruchomiona w dniu .... 192 r.

BILANS na dzień 31 grudnia 192 r.

---

1) Wyraz niepotrzebny skreślić.

STAN CZYNNY (Aktywa). **BILANS na dzień**

L. p.	WYSZCZEGÓLNIENIE	Zł.	gr.
1.	Kasa (gotówka) [2]		
2.	RACHUNKI BIEŻĄCE W INSTYTUCJACH KREDYTOWYCH		
	a) w Banku Polskim		
	b) w Banku Państwowym		
	c) w P. K. O.		
	d) w instytucjach kredytowych komunalnych . . .		
	e) w innych instytucjach kredytowych		
3.	PAPIERY WARTOŚCIOWE WŁASNE [2])		
	a) państwowe		
	b) komunalne		
	c) inne		
4.	PAPIERY WARTOŚCIOWE FUNDUSZÓW REZERWOWYCH [3])		
	a) państwowe		
	b) komunalne		
	c) inne		
5.	WEKSLE ZDYSKONTOWANE [4])		
6.	POŻYCZKI NA SKRYPTY DŁUŻNE		
7.	POŻYCZKI W RACHUNKACH BIEŻĄCYCH NA ZASTAW		
	a) papierów wartościowych		
	b) innych wartości (książk. oszcz., sum hipotecznych i t. p.		
8.	POŻYCZKI TERMINOWE NA ZASTAW		
	a) papierów wartościowych		
	b) innych wartości (książk. oszcz., sum hipotecznych i t. p.)		
9.	POŻYCZKI HIPOTECZNE		
	a) na nieruchomości miejskie		
	b) na nieruchomości ziemskie		
10.	POŻYCZKI KOMUNALNE (udzielone przez Kasę)		
	a) powiatowym związkom komunalnym		
	b) gminom wiejskim		
	c) gminom miejskim		
	d) gminnym kasom poż. oszczędn.		
	e) pow. i miejsk. kasom oszczędn.		
11.	NIERUCHOMOŚCI [5])		
	wartość początkowa		
	amortyzacja		
	wartość końcowa		
12.	RUCHOMOŚCI [5])		
	wartość początkowa		
	amortyzacja		
	wartość końcowa		
13.	RÓŻNE [6])		
14.	STRATA [7])		
	RAZEM . .		
	WEKSLE DO INKASA		
	RAZEM . .		
	DEPOZYTY (nasze)		

31 grudnia 192 roku. STAN BIERNY (Pasywa).

L. p.	WYSZCZEGÓLNIENIE		Zł.	gr.
1.	KAPITAŁ ZAKŁADOWY [8])			
2.	FUNDUSZ REZERWOWY			
3.	INNE REZERWY			
	a)			
	b)			
	c)			
4.	WKŁADY			
	a) bezterminowe [9])			
	b) terminowe do 3-ch miesięcy			
	c) terminowe ponad 3 miesiące i warunkowe			
	d) salda kredytowe rachunków bież.			
5.	REDYSKONTO WEKSLI			
6.	KREDYT UDZIELONY KASIE			
	a) przez Bank Polski			
	b) przez Banki państwowe			
	c) przez P. K. O.			
	d) przez instytucje kredyt. komunalne			
	e) przez inne instytucje kredytowe			
	f) przez samorządy terytorjalne			
7.	ZOBOWIĄZANIA HIPOTECZNE [10])			
8.	RÓŻNE [6])			
9.	CZYSTY ZYSK [7])			
		RAZEM		
	RÓŻNE NA INKASO			
		RAZEM		
	DEPOZYTY (obce)			

UWAGI ad 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 — na odwrotnej stronie.

UWAGI.

2) Wartość kuponów płatnych, a jeszcze niezrealizowanych, zalicza się do papierów wartościowych (pozycja 3 lub 4). Bilety skarbowe zalicza się również do papierów wartościowych (państwowych). Do sumy papierów wartościowych należy doliczyć wartość kuponów bieżących.

3) Wszelkie inne pokrycia funduszów rezerwowych winny być zamieszczone łącznie z odpowiedniemi pozycjami stanu czynnego bilansu.

4) W tej pozycji należy umieścić wszelkiego rodzaju pożyczki wydane na weksle.

5) Wartość nieruchomości i ruchomości winna być wykazana według stanu w dniu sporządzenia bilansu, a mianowicie początkowa wartość według ceny kupna powinna ulec zmniejszeniu o kwotę wszystkich odpisów na amortyzację (t. zw. funduszu amortyzacyjnego), dokonanych od chwili nabycia danej nieruchomości lub ruchomości.

6) Zasadniczo rachunki różne powinny mieć charakter przejściowy. Należałoby te rachunki bliżej określić, np. komorne opłacone za przyszły okres gospodarczy, procenty okresu przyszłego i t. p.

7) Sumy umieszczone w tych pozycjach powinny być równe kwotom wyprowadzonym z rachunku strat i zysków.

8) Pozycję tę należy pominąć, o ile kasa nie posiada kapitału zakładowego.

9) O ile kasa posiadała wkłady w walucie obcej, należy o nich uczynić odpowiednią wzmiankę i podać ich nominalną sumę.

10) Pozycja ta obejmuje tak wkłady na książeczki oszczędnościowe, płatne na każde żądanie (a vista) lub za kilkudniowem wypowiedzeniem, jak i wkłady na rachunki czekowe. O ile wypowiedzenie sięga terminu miesięcznego lub dłuższego, należy odpowiednie wkłady zaliczać do terminowych.

11) Długi powstałe wskutek zastawienia własnych nieruchomości przy zaciągnięciu pożyczek.

Wzór Nr 2

UCZESTNICTWO OBROTU OSZCZĘDNOŚCIOWEGO WEDŁUG ZAWODÓW.[1])

	Ilość książeczek	SUMA w złotych
1. Młodzież szkolna i dzieci		
2. Studenci szkół wyższych		
3. Urzędnicy publiczni, łącznie z wojskowymi i duchowieństwem .		
4. Urzędnicy i pracownicy prywatni w rolnictwie, przemyśle i handlu (włączając pracowników handlowych)		
5. Funkcjonarjusze niżsi, woźni, gońcy (publiczni i prywatni) .		
6. Emeryci i inwalidzi		
7. Rzemieślnicy samodzielni		
8. Kupcy (handlowcy) samodzielni		
9. Przemysłowcy		
10. Rolnicy samodzielni		
11. Wolne zawody		
12. Robotnicy wykwalifikowani i niewykwalifikowani, przemysłowi i rolni, rzemieślnicy niesamodzielni		
13. Służba domowa (osobista)		
14. Inne zawody		
15. Bez zawodu		
16. Urzędy i zakłady publiczne		
17. Organizacje założone w celach gospodarczych		
18. Organizacje społeczne, dobroczynne i t. p. (bez celów zysku) .		
Razem . .		

[1]) O ile Kasa wydaje książeczki na okaziciela, bez wymienienia nazwiska, należy książeczki te z powyższego podziału wyłączyć i podać ogólną ich ilość i sumę.

Wzór Nr 3.

POWIATOWA (MIEJSKA) [1] KASA OSZCZĘDNOŚCI W ....

KREDYTY UDZIELONE PRZEZ KASĘ W CIĄGU ROKU.

(Pożyczki rzeczywiście wypłacone w okresie sprawozdawczym).

L. p.	RODZAJ	Ilość	SUMA		Najwyższa kwota pożyczek udzielonych osobie	
			zł.	gr.	fizycznej	prawnej
1.	Weksle zdyskontowane (pożyczki na weksle)					
2.	Pożyczki na skrypty dłużne . .					
3.	Pożyczki terminowe na zastaw:					
	a) papierów wartościowych . .					
	b) innych wartości — książeczek oszczędnościowych, sum hipotecznych i t. d.					
4.	Pożyczki hipoteczne:					
	a) na nieruchomości miejskie .					
	b) na nieruchomości ziemskie .					
5.	Pożyczki komunalne:					
	a) powiatowym związkom komun.					
	b) gminom wiejskim . . .					
	c) gminom miejskim . . .					
	d) gminnym kasom poż. oszczędn.					
	e) powiatowym i miejskim kasom oszczędności					

KREDYTY ZALEGŁE W KOŃCU ROKU [2].

L. p.	RODZAJ	Zaległe mniej niż 3 miesiące			Zaległe od 3—6 miesięcy			Zaległe ponad 6 miesięcy		
		Ilość	SUMA		Ilość	SUMA		Ilość	SUMA	
			zł.	gr.		zł.	gr.		zł.	gr.

OBROTY NA RACHUNKACH WKŁADÓW W CIĄGU ROKU.

WKŁADKI	WPŁATY			WYPŁATY		
	Ilość	SUMA		Ilość	SUMA	
		złotych	gr.		złotych	gr.
1. Wkłady bezterminowe . . .						
2. Wkłady terminowe do 3 miesięcy .						
3. Wkłady terminowe ponad 3 mies. i warunkowe						
4. Salda kredytowe rach. bieżących .						

[1]) Wyraz niepotrzebny skreślić.

[2]) Wymienić podług rodzajów przewidzianych w bilansie. Czas zaległości należy liczyć od daty płatności pożyczki, po uwzględnieniu ewentualnych prolongat.

Wzór Nr 4.

POWIATOWA (MIEJSKA) KASA OSZCZĘDNOŚCI W ....

WIADOMOŚCI STATYSTYCZNE
za 192 rok.

WIADOMOŚCI OGÓLNE.

1. Kasa w 192 roku stosowała następującą stopę procentową od wkładów:
   - a) bezterminowych . . . . od % .... do % ....
   - b) terminowych do 3-ch miesięcy . . „ % .... „ % ....
   - c) terminowych ponad 3 miesiące i warunkowych . . . . . „ % .... „ % ....
   - d) na rachunkach bieżących . . „ % .... „ % ....
2. Pieniądze wypożyczone przynosiły Kasie w 192 roku:
   - a) pożyczki na weksle . . . . %
   - b) „ na skrypty dłużne . . . . %
   - c) „ na rachunkach bieżących . . . . %
   - d) „ terminowe na zastaw . . . . %
   - e) „ hipoteczne . . . . %
   - f) „ komunalne . . . . %
3. Liczba książeczek oszczędnościowych:
   - a) w końcu roku poprzedz. rok sprawozd. było książeczek oszczędn. ....
   - b) w ciągu roku sprawozdawczego wydano książeczek nowych . ...
   - c) „ „ „ umorzono książeczek . . ..
   - d) w końcu „ „ pozostało książeczek . . ..

UWAGA (a, b, c, d).

4. Liczba książeczek oszczędnościowych w końcu roku sprawozdawczego, według wysokości wkładów:

	Ilość książeczek	SUMA w złotych
Do 50 złotych włącznie		
Powyżej 50 złotych do 100 złotych . .		
„ 100 „ „ 150 „ . . .		
„ 150 „ „ 200 „ . . .		
„ 200 „ „ 300 „ . . .		
„ 300 „ „ 400 „ . . .		
„ 400 „ „ 500 „ . . .		
„ 500 „ „ 1000 „ . . .		
„ 1000 „ „ 5000 „ . . .		
Powyżej 5000 złotych		
Ogółem (jak p. 3 d) .		

Wojewoda Kielecki.
Pr. 3006/27.

Kielce, dnia 6 czerwca 1927 r.

Przedmiot: *Utworzenie Komisji Nadzwyczajnej do walki z nadużyciami, naruszającemi interesy Państwa.*

OKÓLNIK Nr 93.

Wszystkim Panom Starostom województwa kieleckiego

niżej podany okólnik Nr 121 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przesyłam do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: w z. *Dr. Kroebl.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr Min. 270/27.

Warszawa, d. 29 V 1927 r.

Przedmiot — jak wyżej.

OKÓLNIK Nr 121.

Do PP. Wojewodów i P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Dnia 30 kwietnia 1927 roku rozporządzeniem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej (Dz. Ust. Nr 41, poz. 369) powołaną została do życia Komisja Nadzwyczajna do walki z nadużyciami, naruszającemi interesy Państwa.

Ze względu na wagę, jaką Rząd przywiązuje do prac tej Komisji w zakresie uzdrowienia stosunków młodej naszej państwowości, zechcą Panowie zwrócić uwagę podwładnych Starostów i Komendantów Policji Państwowej na treść powołanego rozporządzenia i przysługujące członkom Komisji i delegowanym sędziom, prokuratorom i urzędnikom uprawnienia, jak również zlecić, by organy administracyjne i policyjne okazywały wyżej wymienionym skuteczną pomoc nie tylko w związku z prowadzonym śledztwem lub dochodzeniem, lecz również odnośnie udzielania informacyj, zapewnienia pomieszczeń, środków lokomocji i t. d.

Minister: *Sławoj - Składkowski.*

Wojewoda Kielecki.
B. G. 3336/187/II.

Kielce, dn. 15 czerwca 1927 r.

Przedmiot: *Wpłaty na rachunek władz centralnych.*

OKÓLNIK Nr 94.

Do wszystkich Panów Starostów i Kierowników P. U. P. P., oraz Pana Inżyniera Przemysłowego w Częstochowie.

Ministerstwo Skarbu w piśmie swem z dnia 30 kwietnia 1927 r. za Nr D. K. 3886/C. ks. zawiadamia, że wszystkie Kasy Skarbowe pobierają od urzędów I-ej i II-ej instancji różnego rodzaju wpłaty na rachunek władz i urzędów centralnych. Przerachowanie tych wpłat w trybie § 52 Instrukcji dla Kas Skarbowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 45, Monitor Polski Nr 285 z 1921 r.) do Centralnej Kasy Państwowej w myśl obowiązujących przepisów (Mon. P. Nr 33, Dz. Urz. M. S. Nr 4 z 1925 r., poz. 70, punkt III) znacznie wpływa na powiększenie się czynności w urzędach skarbowych, a wskutek stale zwiększającej się ilości tych przerachowań, niewykluczoną stałaby się potrzeba powiększenia personelu urzędniczego w Kasach i Izbach Skarbowych.

Wobec powyższego Urząd Wojewódzki na podstawie okólnika Min. Spraw Wewn. Nr 89 z dnia 12 maja 1927 r. L. OB. 1737 i reskryptu Min. Pracy i Opieki Społ. z dnia 31 maja 1927 r. L. 16806 Pr. III, wydanego na wniosek Min. Skarbu, zarządza, aby wszelkiego rodzaju wpływy na rachunek władz centralnych przez urzędy I-ej i II-ej instancji (a w miarę możności nawet przez osoby prywatne), szczególnie zaś wpłaty pochodzące z kar za niezgłoszenie w Urzędach Pośrednictwa Pracy wolnych miejsc, były uskuteczniane nie do Kas Skarbowych, lecz do urzędów pocztowych, względnie do Oddziałów Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Centralnej Kasy Państwowej 30110 w P. K. O. z podaniem na odcinku blankietu nadawczego (dowód wpłaty) tytułu, z jakiego należność została wpłacona, oraz wskazaniem działu i paragrafu odnośnego budżetu dochodowego.

Odnośnie wpłat uskutecznianych do P. K. O. na rzecz Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej należy jednocześnie Ministerstwo to zawiadamiać każdorazowo o dokonaniu wpłaty.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski.*

Wojewoda Kielecki.
BG. 2394/47/II.

Kielce, dn. 17 czerwca 1927 r.

Przedmiot: *Opłata stemplowa od podań na zawarcie związku małżeńskiego.*

OKÓLNIK Nr 95.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 9 maja 1927 r. Nr OB. 1710 oznajmiło zgodnie z wyjaśnieniem Ministerstwa Skarbu, że podania, wnoszone przez osoby podlegające powszechnemu obowiązkowi służby wojskowej o zezwolenie na zawarcie małżeństwa przed odbyciem służby w wojsku

stałem, lub uznaniem ich za niezdolnych do tej służby (art. 83 ustawy z dnia 23 maja 1924 roku o powszechn. obow. służby wojsk. Dz. Ust. Nr 61, poz. 609, oraz § 549 rozporządzenia z dnia 21 marca 1925 r. Dz. Ust. Nr 37, poz. 252), podlegają opłacie stemplowej w wysokości 3 zł., oraz po 50 gr. od każdego załącznika, przewidzianej w art. 145 ustawy stemplowej z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. Ust. Nr 98, poz. 570). Punkt 3 artykułu 142 tej ustawy do tych podań nie ma zastosowania, gdyż nie tyczą się one ani obowiązku służby wojskowej, ani sposobu jej odbywania.

Powyższe Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i stosowania się.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski.*

Wojewoda Kielecki.
BG. 3223/51/II.

Kielce, dn. 17 czerwca 1927 r.

Przedmiot: *Opłata stemplowa od podań.*

OKÓLNIK Nr 96.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, Panów Starostów i Kierowników P. U. P. P., oraz Biura Inżyniera Przemysłowego w Częstochowie.

Zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 21 maja 1927 r. L. DPO. 3788/VII Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem Nr 126 z dnia 2 czerwca 1927 r. L. OB. 2015 oznajmiło, że w razie nieuiszczenia opłaty stemplowej od podania, obowiązek wezwania petenta do uiszczenia opłaty, przewidziany w art. 152 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 98, poz. 570), ciąży na tym urzędzie, do którego podanie winno być wniesione według właściwych przepisów.

Jeżeli podanie, od którego nie uiszczono należnej opłaty, wniesiono do urzędu niewłaściwego, to urząd ten może odstąpić podanie urzędowi właściwemu bez uprzedniego wezwania petenta do uiszczenia opłaty.

Powyższe Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości i użytku służbowego.

Za Wojewodę: *W. Kiełczewski.*

Wojewoda Kielecki.
L. Sm. 3619.

Kielce, dnia 17 czerwca 1927 r.

Przedmiot: *Wprowadzanie, wymiar i pobór podatków komunalnych.*

OKÓLNIK Nr 97.

Panom Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Panom Prezydentom miast wydzielonych województwa kieleckiego.

Niżej zamieszczony okólnik Nr 112 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17 maja 1927 r. w powyższej sprawie przesyłam do wiadomości i ścisłego zastosowania się, oraz podania do wiadomości gminom wiejskim i miejskim z powiatu niewydzielonym.

Za Wojewodę: *Dr. Kroebl.*

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr SF. 2166/27.

Warszawa, d. 17 V 1927 r.

Przedmiot — jak wyżej.

OKÓLNIK Nr 112.

Do wszystkich Panów Wojewodów
(z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego).

Zauważyłem, że przy wprowadzaniu, wymiarze i poborze podatków komunalnych związki komunalne popełniają szereg nieprawidłowości. Celem ich usunięcia podaję, w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu, następujące wskazówki:

1. Wysokość podatków komunalnych.

Podatki komunalne należy ustalać na każdy rok budżetowy w takiej wysokości, w jakiej wymaga oszczędna lecz wydatna gospodarka komunalna, bacząc przytem, aby nie przekraczały one zdolności płatniczej ludności i nie podważały egzystencji gospodarczej płatników. Przez stosowanie tej zasady uniknie się konieczności masowych odraczań terminów płatności podatków i generalnego stosowania ulg, co wprowadza zamieszanie do gospodarki związków komunalnych i niejednokrotnie demoralizuje płatników podatków.

Rzecz oczywista, że nawet przy oględnem ustalaniu wysokości podatków zajść może konieczność stosowania nietylko w indywidualnych wypadkach, lecz i generalnie odroczeń i ulg w płatności podatków. Wypadki te jednak zachodzić mogą tylko wyjątkowo (np. wskutek klęsk elementarnych w ciągu roku budżetowego).

2. Termin ustalania wysokości podatków.

Wszystkie daniny publiczne, które mają być pobrane w danym roku budżetowym, powinny być z reguły uchwalone przed rozpoczęciem tego roku, o ile oczywiście przepisy obowiązujące wymagają powzięcia tych uchwał na każdy rok podatkowy osobno; dotyczące uchwały powinny być przedstawione władzy nadzorczej najpóźniej razem z budżetem.

Związki komunalne nie mogą wprowadzać nowych podatków za ubiegły już rok budżetowy na podstawie uchwał powziętych po upływie tego roku. Pobór podatków na podstawie takich uchwał byłby sprzeczny z ogólną zasadą, iż prawo nie obowiązuje wstecz; na przeszkodzie stałby również ten wzgląd, iż podatki komunalne mają ścisły związek z budżetem związków komunalnych i że zatem wszystkie podatki, które związek komunalny w danym roku pobiera, muszą być przewidziane w jego budżecie, który nie może być zmieniany (przez wprowadzenie wpływów z nowych podatków) po jego wykonaniu. Z tych samych względów związki komunalne nie mogą po upływie roku budżetowego podwyższać na rachunek ubiegłego roku budżetowego podatków, przewidzianych w budżecie tego roku.

3. Zatwierdzanie uchwał finansowych związków komunalnych przez władze nadzorcze.

Zatwierdzanie przez władze nadzorcze budżetów i innych uchwał finansowych, a w szczególności uchwał w sprawie podatków, dokonywa się na podstawie oddzielnych aktów administracyjnych, które tylko, jak to wyjaśniono w okólniku Min. Spraw Wewnętrznych Nr 70 z roku ubiegłego (wyjaśnienia do §§ 59—60 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1926 roku, Dz. Ust. R. P. Nr 75, poz. 433), mogą być dokonane jednem pismem, o ile władzy nadzorczej przedstawiono do zatwierdzenia jednocześnie z budżetem inne uchwały finansowe związku komunalnego, związane z budżetem.

Z powyższego wynika, że związki komunalne obowiązane są przedstawić władzy nadzorczej z odpowiedniemi wnioskami o zatwierdzenie nietylko budżet, lecz i każdą uchwałę, którą wprowadza się, względnie zmienia poprzednią uchwałę w sprawie daniny publicznej, o ile oczywiście uchwała taka wymaga według obowiązujących przepisów zatwierdzenia władzy nadzorczej, w razie przeciwnym należy przy budżecie przedstawić odnośną uchwałę do wiadomości.

4. Ogłaszanie uchwał finansowych.

Ogłaszanie uchwał (statutów) podatkowych związków komunalnych, wymagane przez art. 47 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, powinno następować niezwłocznie po uprawomocnieniu się tych uchwał (statutów), przyczem w ogłoszeniu należy wskazać, przez jaką władzę nadzorczą, kiedy i za jaką liczbą zatwierdzona została uchwała podatkowa (statut podatkowy) względnie wskazać, że uchwała uprawomocniła się w trybie, przewidzianym w ustępie 3 art. 39 powołanej wyżej ustawy.

W ostatnim wypadku należy również powiadomić o uprawomocnieniu się uchwały (statutu podatkowego) właściwą władzę nadzorczą niezwłocznie po jej uprawomocnieniu się.

5. Wymiar podatku.

a) Władze wymiarowe.

Stosownie do art. 43 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, wymiar samoistnych podatków komunalnych uskutecznia zarząd związku komunalnego lub organ przez ten zarząd upoważniony; wymiar podatków komunalnych do podatków (opłat) państwowych uskutecznia władza, powołana do wymiaru podatków. Wymiaru podatków komunalnych do państwowego podatku dochodowego w b. dzielnicy pruskiej dokonywa władza komunalna.

b) Przygotowania wymiaru.

Wymiar podatków poprzedza odpowiednie jego przygotowanie, polegające na zebraniu potrzebnych w tym celu danych (podstaw wymiaru). Celem uzyskania podstaw wymiaru samoistnych danin komunalnych służą organom wymiarowym związku komunalnego prawa, określone w art. 44 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

c) Ustalenie wysokości świadczeń podatkowych.

Po zatwierdzeniu statutów podatkowych przez władzę nadzorczą należy bezzwłocznie przystąpić do ustalenia wysokości świadczeń podatkowych, wynikających z tych statutów, czyli do wymiaru podatków w ścisłem tego słowa znaczeniu. Obowiązek dokonania we właściwym czasie wymiaru samoistnych podatków komunalnych przez odnośne organa związków komunalnych wynika również z przepisu § 50 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1926 r. (Dz. Ust. Nr 75, poz. 433), który stanowi, iż budżet związku komunalnego powinien być wykonany w całości zarówno w wydat-

kach, jak i w dochodach. Dla wykonania zaś budżetu po stronie dochodowej przed upływem roku budżetowego koniecznem jest możliwie wczesne dokonanie wymiaru podatków komunalnych, ażeby następnie było dosyć czasu na inne czynności, mające na celu realizację wymiaru i zapewnienie wpływów z wymienionych podatków.

Wymiaru podatku dokonywa się na okres jednego roku budżetowego.

O ile chodzi o dodatki komunalne do podatków państwowych, to mieć należy na uwadze, iż jakkolwiek wymiaru tych dodatków dokonywują organa, powołane do wymiaru odnośnych podatków państwowych, ustalenie jednakże wysokości tych dodatków należy w każdym razie do organów związków komunalnych (o ile oczywiście wysokość ta nie jest definitywnie ustalona w ustawie). Rzeczą zatem związków komunalnych jest terminowe ustalenie wysokości tych podatków, ażeby wysokość ta znana była dotyczącym organom wymiarowym przed przystąpieniem do wymiaru podatków państwowych. — W razie niedotrzymania tego terminu wchodzą w zastosowanie przepisy art. 45 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych.

Zaniechanie wymiaru podatku, przewidzianego w budżecie, może nastąpić tylko na podstawie odnośnej uchwały organu uchwalającego związku komunalnego, podlegającej zatwierdzeniu władzy nadzorczej, co jest konsekwencją tego, iż w tym samym trybie został wprowadzony podatek i w tym również trybie został ustalony budżet.

6. Zawiadamianie płatników o wymiarze.

Do skuteczności wymiaru samoistnych danin komunalnych wymagane jest — obok ogłoszenia odnośnych uchwał (art. 47 ustawy o tymcz. uregulowaniu finansów komun.) — zawiadomienie płatników o wymiarze.

Związki komunalne powinny dołożyć wszelkich starań, aby o wymiarze wszystkich samoistnych podatków komunalnych, pobieranych za dany rok, płatnicy powiadamiani byli równocześnie. Zawiadomienia o wymiarze podatków (orzeczenia wymiarowe względnie nakazy płatnicze) należy z reguły zgodnie z art. 46 ustawy o tymcz. uregul. finansów komun., doręczać każdemu płatnikowi osobno, o ile ustawy lub statuty podatkowe nie przewidują odmiennego sposobu zawiadamiania o wymiarze podatku (taki odmienny sposób przewidziany jest np. we wzorowym statucie podatku od psów i od posiadania przedmiotów zbytku, ogłoszonym w numerze 36, poz. 390 Dz. Ust. R. P. z roku 1924.

7. Treść nakazów płatniczych.

Ogólne zasady postępowania administracyjnego wymagają, aby orzeczenia wymiarowe (nakazy płatnicze) zawierały wszystkie niezbędne dane, umożliwiające płatnikowi stwierdzenie słuszności wymiaru i ewentualne skorzystanie z prawa wniesienia odwołania, a więc te dane, które są konieczne dla sprawdzenia przez płatnika legalności poboru podatku i prawidłowości obliczenia należności podatkowej.

Nakazy płatnicze powinny zawierać następujące dane: a) imię, nazwisko i dokładny adres płatnika, b) powołanie uchwały (statutu podatkowego), na podstawie której wymierza się podatek i wskazanie daty uchwalenia statutu (np. statut podatku od psów uchwalony przez sejmik powiatowy w dniu ....), c) wskazanie czasu i sposobu ogłoszenia statutu (np. ogłoszony w n-rze ... Dziennika Zarządu miasta ... lub rozplakatowany w dniu ...), d) oznaczenie przedmiotu podatku (np. podatek od posiadania karety, podatek od placu budowlanego przy ulicy .....), e) oznaczenie podstawy obliczenia podatku (np. przy podatku od lokali — wysokość przedwojennego komornego po przeliczeniu na złote, przy opłatach drogowych i gminnym podatku wyrównawczym — wysokość (osobno) zasadniczego państwowego podatku od gruntów, ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, oraz państwowego podatku od budynków, przypadająca na danego płatnika), f) oznaczenie stawki podatkowej (np. przy podatku od lokali — 8% przedwojennego komornego, przy podatku wyrównawczym i opłatach drogowych — wysokość mnożnika, stosowanego przy obliczaniu należności podatkowej, podstawą czego są podatki państwowe), g) termin i miejsce płatności podatku, h) pouczenie o skutkach niewpłacania podatku w przepisanym terminie (przymusowe ściąganie, doliczenie kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych), wskazać należy wysokość tych dodatkowych należności wzgl. powołać ustawę, na podstawie której mogą być one pobrane), i) pouczenie o środkach prawnych (dokładne wskazanie władzy odwoławczej, terminu dla wniesienia odwołania i sposobu wniesienia — za pośrednictwem władzy wymiarowej).

Na orzeczeniu wymiarowem (nakazie płatniczym) należy nadto oznaczyć dla celów kontroli wewnętrznej pozycję księgi bierczej, do której został wciągnięty dany wymiar podatku.

8. Doręczanie nakazów płatniczych.

Doręczanie płatnikom orzeczeń wymiarowych na samoistne podatki komunalne (nakazów płatniczych) powinno odbywać się za pokwitowaniem.

Zaleca się połączenie pokwitowania z nakazem płatniczem z tem, że po wstawieniu do pokwitowania daty doręczenia i podpisaniu przez odbiorcę, pokwitowanie odrywa się od nakazu i pozostaje w aktach związku komunalnego.

9. Udzielanie wyjaśnień płatnikom podatków.

Związki komunalne powinny, niezależnie od prawidłowego sporządzania orzeczeń wymiarowych (nakazów płatniczych), udzielać płatnikom na żądanie niezbędnych wyjaśnień dotyczących podstawy prawnej poboru podatku i sposobu ustalenia należności podatkowej. Należy w szczególności umożliwić płatnikom zapoznanie się z odnośną uchwałą (statutem podatkowym) i przepisami wykonawczemi do niej, zwłaszcza gdy płatnik nie ma istotnie możności takiego zapoznania się na podstawie dokonanego ogłoszenia takiej uchwały wzgl. statutu (np. z powodu wyczerpania wydawnictwa, w którem nastąpiło ogłoszenie, względnie nieobecności w danej miejscowości w tym czasie, gdy ogłoszenie miało miejsce w formie rozplakatowania).

10. Pobór i ściąganie podatków.

a) Termina płatności podatków.

Wpłacania podatków należy żądać w takich terminach, które są najdogodniejsze dla płatników. Sprawa ta ma szczególnie duże znaczenie dla rolników, ze względu na specjalne warunki ich gospodarstw (kwestja przednówka i żniw).

b) Wnoszenie odwołań przez płatników.

Przeciwko wymiarowi danin komunalnych przysługują płatnikom środki prawne, określone w art. 48 i 49 ustawy o tymcz. uregul. finansów komunalnych, art. 50 utrzymuje w mocy przepisy o środkach prawnych, służących płatnikom w b. dzielnicy pruskiej.

c) Postępowanie władzy wymiarowej z odwołaniami.

Władza wymiarowa powinna niezwłocznie po otrzymaniu odwołania dokładnie zbadać zarzuty, podniesione przeciwko wymiarowi, i w razie stwierdzenia nielegalności wymiaru, powinna sama (więc nawet na wniosek odwołującego), bez przesyłania odwołania do władzy odwoławczej, cofnąć zaskarżone orzeczenie wymiarowe.

O ileby władza wymiarowa na skutek wniesionego odwołania stwierdziła nielegalność całego aktu wymiarowego, powinna cofnąć wymiar, (a więc i niezaskarżone orzeczenia wymiarowe).

Władza wymiarowa może również sama zmienić zaskarżone orzeczenie i wydać nowe, o ile uzna w całości za uzasadnione odwołanie co do wysokości wymiaru.

W tym jednak wypadku, gdy władza wymiarowa uzna za możliwe tylko częściowo sprostować wymiar, lub też gdy uzna odwołanie za całkowicie nieuzasadnione, powinna bez zwłoki przesłać odwołanie władzy odwoławczej z odpowiednim wnioskiem na odrzucenie wzgl. częściową zmianę wymiaru.

Przesyłając odwołanie władzy odwoławczej, zarząd związku komunalnego powinien dołączyć wszystkie akta wymiaru daniny publicznej w konkretnym przypadku, a więc odpis wzgl. referat orzeczenia wymiarowego (zbędne to będzie tylko w tym wypadku, gdy płatnik dołączył orzeczenie wymiarowe do swego odwołania), dowód doręczenia zaskarżonego orzeczenia, akta, na podstawie których ustalono posiadanie przez płatnika przedmiotu opodatkowania (np. deklarację wzgl. wyciąg z deklaracji właściciela nieruchomości o posiadaniu przez płatnika karety), akta zawierające dane, na podstawie których ustalono podstawę do obliczenia należności podatkowej (np. wyciąg z protokułu posiedzenia komisji, która ustaliła wartość placu budowlanego i materjały, które służyły komisji za podstawę do ustalenia tej wartości). Zarząd związku komunalnego powinien ponadto przedstawić wyjaśnienia na zarzuty, zawarte w odwołaniu, o ile wyjaśnień tych nie będą zawierać przedstawione akta.

Władza nadzorcza (odwoławcza) nie powinna w żadnym razie rozstrzygać odwołania, względnie z urzędu uchylać wymiaru podatku bez uprzedniego żądania wyjaśnień i aktów od władzy wymiarowej (zarządu związku komunalnego).

d) Wstrzymywanie wykonania orzeczeń wymiarowych (nakazów płatniczych).

Postanowienie, zawarte w ustępie 3 art. 48 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, iż wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczania daniny, należy rozumieć w ten sposób, iż nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego orzeczenia sam przez się fakt wniesienia odwołania.

Powołane postanowienie nie stoi natomiast na przeszkodzie temu, że w pewnych wyjątkowych wypadkach może być przez odpowiednią władzę wstrzymane wykonanie orzeczenia wymiarowego. Skoro bowiem na podstawie art. 4 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym w brzmieniu, ogłoszonem w numerze 68 Dz. Ust. R. P. z r. 1926, może być wstrzymane wykonanie orzeczenia ostatecznego w toku postępowania administracyjnego, nie można

uważać za sprzeczne z duchem naszego ustawodawstwa zarządzenie takiego wstrzymania w tym czasie, gdy postępowanie administracyjne jeszcze nie jest ukończone.

Wstrzymać wykonanie orzeczenia wymiarowego może z reguły władza odwoławcza (władza wymiarowa powinna z reguły, po zapoznaniu się z odwołaniem i uznaniu go za uzasadnione, cofnąć albo zmienić wymiar — patrz wyżej lit. *c*) i tylko w tych wyjątkowych wypadkach, gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie nielegalności orzeczenia wymiarowego (np. wymiar podatku, nieprzewidzianego wyraźnie w ustawie, wzgl. gdy istnieje uzasadnione przypuszczenie, że zasady, na których oparto wymiar podatku, sprzeczne są z obowiązującemi przepisami; drugim warunkiem, ograniczającym władze przy zarządzaniu wstrzymywania wykonania orzeczenia wymiarowego, jest brak możności rozstrzygnięcia odwołania wobec konieczności przeprowadzenia dochodzeń), żądania wyjaśnień i aktów od władzy wymiarowej, zwłaszcza w tych wypadkach, gdy odwołanie wniesione zostało bezpośrednio do władzy odwoławczej, wzgl. w tych wypadkach, gdy władza nadzorcza wkracza z urzędu.

e) Przymusowe ściąganie zaległych podatków.

Daniny wymierzone prawomocnie należy po upływie terminów płatności ściągnąć bez zwłoki przymusowo.

Brak sprężystości w działaniu aparatu egzekucyjnego powoduje niejednokrotnie trudności w ściąganiu podatku, powstające m. in. z tego powodu, że pierwotna należność podatkowa zwiększa się znacznie (nieraz dwukrotnie) przez doliczenie kar za zwłokę, i że w czasie egzekucji zaległego podatku należy się od płatnika nowy podatek.

O ile jednak zaległości podatkowe wywołane są tem, że na ludność nałożono nadmierne ciężary, wzgl. wyznaczono terminy płatności bez liczenia się z właściwościami gospodarstw poszczególnych grup płatników, nietylko że nie powinno się zbyt rygorystycznie stosować przymusowego ściągania, lecz przeciwnie, należy zastosować odpowiednie odroczenia, a nawet ulgi podatkowe, a w każdym razie należy liberalnie stosować przepisy o karach za zwłokę. Bliższe wskazówki w tej sprawie zawarte są w okólniku Ministerstwa Spraw Wewn. Nr 114 z r. 1925.

W wypadkach stwierdzenia dużych zaległości podatkowych powinna wkraczać władza nadzorcza i po stwierdzeniu przyczyny tych zaległości (nierozważne ustalenie wysokości podatków, wadliwe oznaczenie terminów płatności, bądź wadliwe funkcjonowanie aparatu egzekucyjnego) wydawać odpowiednie zarządzenia, oczywiście w granicach przepisów obowiązujących.

f) Przyjmowanie od płatników należności podatkowej.

Przed przyjęciem od płatnika należności podatkowej, zgodnie z orzeczeniem wymiarowem (nakazem płatniczym), należy zawsze, o ile tylko względy techniczne nie stoją temu na przeszkodzie, sprawdzić, czy nie jest on obowiązany uiścić dodatkowych należności (np. kar za zwłokę) i umożliwić mu przez to jednorazowe uregulowanie całej należności z tytułu danego podatku, przez co uniknie się potrzeby osobnego żądania od tegoż płatnika niejednokrotnie drobnych dodatkowych należności, co jest połączone dla niego z dodatkowemi kosztami.

Wpłacone sumy zaliczać należy w każdym razie na pokrycie wspomnianych dodatkowych należności, a pozostałość na poczet właściwej (pierwotnej) należności podatkowej.

g) Zwrot płatnikom niewłaściwie pobranych podatków.

Uznaję za niedopuszczalne, ażeby związki komunalne po uwzględnieniu odwołania zwlekały ze zwrotem nieprawidłowo pobranych podatków komunalnych, o ile oczywiście pobrane sumy nie podlegają zaliczeniu na poczet innych zaległych danin publicznych, przypadających od tychże płatników, którym należy się zwrot. Konieczność natychmiastowego wyrównania nieprawidłowo pobranych podatków wynika zresztą z obowiązku związków komunalnych nieobarczania obywateli ciężarami ponad ustawową miarę.

11. Nadzór władz nadzorczych nad wymiarem podatków komunalnych.

Zwracam uwagę władz sprawujących nadzór nad samorządem na konieczność stałego czuwania nad prawidłowością wymiaru i poboru przez związki komunalne danin publicznych, sprawdzianem czego jest w dużym stopniu liczba odwołań i zażaleń, uznanych przez władze nadzorcze za uzasadnione, jak również stan zaległości podatkowych.

Wadliwy wymiar i pobór podatków przynosi szkodę zarówno płatnikom, jak i związkowi komunalnemu, a nadto przysparza władzom nadzorczym dużo pracy połączonej z rozstrzyganiem odwołań i rozpatrywaniem zażaleń. Z tych względów władze nadzorcze powinny wymagać z całą stanowczością usuwania braków w postępowaniu organów wymiarowych i poborowych związków komunalnych.

Z drugiej strony kładę nacisk na szybkie załatwianie odwołań przez właściwe władze, bowiem

zwłoka z wydawaniem decyzji podrywa poczucie praworządności i naraża nieraz płatników na niepowetowane straty, wskutek obowiązku wpłacania wymierzonej daniny publicznej pomimo wniesienia odwołania.

O powyższem Pan Wojewoda zechce powiadomić wszystkie związki komunalne.

Za Ministra:
(—) Jaroszyński, Podsekretarz Stanu.

ROZPORZĄDZENIA.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego z dnia 30 listopada 1927 r. (L. Ad. 7413) w przedmiocie zamknięcia dróg i ścieżek holowniczych po lewym brzegu rzeki Nidy.

Na zasadzie art. 186/1/a ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. Ust. Nr 102, poz. 936) po myśli art. 28 ustęp 3 powołanej ustawy, zarządzam co następuje:

§ 1. Zakazuje się na czas aż do odwołania holowania drzewa i galarów ręcznie lub końmi po lewym brzegu rzeki Nidy od ujścia tejże do Wisły, do mostu drogowego w Nowym Korczynie.

§ 2. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia karani będą administracyjnie, w myśl art. 247/2/4 powołanej ustawy, grzywną do 500 zł. lub jeżeli sprawca dopuści się złośliwości, ciężkiego niedbalstwa lub też ponownie podpada karze — aresztem do 14 dni.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym Województwa Kieleckiego.

Wojewoda: *Wł. Korsak.*

RUCH SŁUŻBOWY
w urzędach województwa kieleckiego
w czasie od 15-go lutego do 15-go grudnia 1927 r.

Nominacje.

Przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych zamianowali zostali:

Boryssowicz Stanisław — prow. starostą pow. kieleckiego w VI st. sł.

Pohoski Karol — prow. starostą pow. miechowskiego w VII st. sł.

Przez Wojewodę Kieleckiego zamianowani zostali:

Inż. Śmietanko Marjan — prow. urz. VIII st. sł przy Okręg. Dyrekcji Robót Publ. w Kielcach.

Inż. Krzysiek Jan — prow. urz. VIII st. sł. przy Okręg. Dyrekcji Robót Publ.

Sławiński Władysław — urz. X st. sł. przy Starostwie w Będzinie.

Wojciechowski Jerzy, prakt. I kat. w Urz. Woj. w Kielcach — prow. urz. IX st. sł.

Korowicz Marek, prakt. I kat. w Urz. Wojew. w Kielcach — prow. Urz. IX st. sł.

Wojewoda Kielecki przyjął do służby w charakterze pracowników kontraktowych:

Korzeniowskiego Jana przy Starostwie w Będzinie za wynagrodzeniem według XI st. sł.

Blachnickiego Kazimierza przy Star. w Częstochowie za wynagrodzeniem wedł. XII st. sł.

Olszewskiego Józefa przy Urz. Wojew. w Kielcach za wynagr. wedł. XII st. sł. od 1/X 1927 r.

Do służby przygotowawczej (praktyki) dopuszczeni zostali:

Łowicki Marjan przy Urz. Wojew. w Kielcach w I kat.

Dr. Bałowski Piotr przy Starostwie w Opatowie w I kat.

Wysocki Tomasz przy Urz. Wojew. w Kielcach w I kat.

Inż. Czerwiński Jan Wacław przy Okręg. Dyr. Robót Publ. w Kielcach w I kat.

Dr. Pisowicz Jan przy Urz. Wojew. w Kielcach w I kat.

Jamza Stanisław przy Urz. Wojew. w Kielcach w I kat.

Ekiert Jan przy Urz. Wojew. w Kielcach w I kat.

Stelmachow Marjan przy Starostwie w Radomiu w II kat.

Zacharski Roman przy Starostwie w Opocznie w II kat.

Klimek Tomasz przy Urz. Wojew. w Kielcach w III kat.

Awanse.

Wojewoda Kielecki zamianował:

Majtę Franciszka, prow. urz. IX st. sł. w Starostwie w Kielcach, prow. urz. VIII st. sł.

Lepiarza Eugenjusza, prow. urz. XI st. sł. w P. U. P. P. w Sosnowcu — prow. urz X st. sł.

Mazura Józefa, prow. urz. XI st. sł. w P. U. P. P. w Kielcach — prow. urz. X st. sł.

Pawłowskiego Juljana, prakt. III kat. w Starostwie w Radomiu — urz. XI st. sł.

Przeniesienia.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł:

Wasiaka Stanisława, starostę w Miechowie, na stanowisko starosty pow. aleksandrowskiego.

Podobińskiego Kazimierza, starostę w Bochni, na stanowisko starosty pow. jędrzejowskiego.

D-ra Łęckiego Mieczysława, starostę w Końskich, na stanowisko starosty pow. chrzanowskiego.

Strzeszewskiego Zygmunta, starostę w Radomiu, na stanowisko starosty w Zamościu.

Serednickiego Romana, starostę w Kielcach, na stanowisko radcy wojewódzkiego w Urzędzie Wojew. w Kielcach.

D-ra Zakrzewskiego Jana, prow. lek. pow, ze Starostwa w Brasławiu do Starostwa w Olkuszu.

Podsiadło Stanisława, urz. VII st. sł., ze Starostwa w Opatowie do Starostwa w Olkuszu.

Faliszka Walentego, referendarza, ze Starostwa w Częstochowie do Wojew. Krakowskiego.

Przybyszewskiego Wiktora, referendarza, ze Starostwa w Końskich do Urzędu Wojew. w Kielcach.

Trznadla Edwarda, referendarza, ze Starostwa w Kielcach do Urzędu Wojew. w Kielcach.

Holzhausera Alfreda, prow. urz. VII st. sł,, z Urz. Wojew. w Kielcach, do Starostwa w Kielcach.

Piątkowskiego Leopolda, urz. VII st. sł, w Starostwie w Radzyminie, do Starostwa w Końskich, z poruczeniem kierownictwa Starostwa.

Brzóskiewicza Franciszka, referendarza w Urz. Wojew. w Kielcach, do Starostwa w Lublinie.

D-ra Pietraszewskiego Stanisława, lek. powiat., z Urz. Wojew. w Katowicach, do Star. w Będzinie.

Czipczara Jarosława, referendarza VIII st. sł. w Urzędzie Wojew. w Stanisławowie, do Star. w Częstochowie.

Pan Minister Rolnictwa przeniósł:

Przybylskiego Stanisława, prowizor. komisarza ochrony lasów w Starostwie we Włodzimierzu, do Starostwa w Kielcach.

Pan Minister Robót Publicznych przeniósł:

Inż. Fischera Jana, urz. VI st. sł. przy Starostwie w Częstochowie, do Starostwa we Włoszczowie.

Skopińskiego Ludwika, kierownika Pow. Zarz. Drogowego w Wierzbniku, do Radomia.

Wojewoda Kielecki przeniósł:

D-ra Beskida Antoniego, referendarza VIII st. sł., ze Starostwa w Jędrzejowie do Starostwa w Opocznie.

Koźmińskiego Franciszka, urz. VIII st. sł., ze Starostwa w Opocznie do Starostwa w Jędrzejowie.

Smolińskiego Józefa, urz. VIII st. sł., z Urzędu Wojew. w Kielcach do Starostwa w Kielcach.

Majewskiego Piotra, urz. VIII st. sł., ze Starostwa w Opocznie do Starostwa w Wierzbniku.

Piątka Tadeusza, urz. VIII st. sł., ze Starostwa w Kielcach do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach.

Pinkowskiego Józefa, urz. IX st. sł., ze Starostwa w Kielcach do Urzędu Wojew. w Kielcach.

Kwiatkowskiego Piotra, urz. IX st. sł., z Urzędu Wojew. w Kielcach do Starostwa w Kielcach.

Langusa Jerzego, prow. Urz. X st. sł., z Urzędu Wojew. w Kielcach do Starostwa w Kielcach.

Bazylskiego Pawła, prow. urz. X st. sł., ze Starostwa w Końskich do Starostwa w Jędrzejowie.

Homolę Mieczysława, prow. urz. X st sł., ze Starostwa w Wierzbniku do Starostwa w Sandomierzu.

Cichego Juljana, prow. urz. XI st. sł., ze Starostwa w Kielcach do Urzędu Wojew. w Kielcach.

Tobolkównę Stanisławę, urz. XI st. sł., ze Starostwa w Jędrzejowie do Starostwa w Końskich.

Mazura Józefa, prow. urz. XI st. sł., z P. U. P. P. w Kielcach do P. U. P. P. w Częstochowie.

Jamzę Stanisława, prakt. I kat., z Urzędu Woj. w Kielcach do Starostwa w Częstochowie.

Borczyka Jana, prakt. I kat., ze Star. w Busku do Starostwa w Opatowie.

D-ra Bałowskiego Piotra, prakt. I kat, ze Starostwa w Opatowie do Starostwa w Busku.

Zwolnienia.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zwolnił ze ze służby państwowej:

Czerskiego Henryka, radcę wojew. w Starostwie w Będzinie, z dniem 30 czerwca 1927 r. na zasadzie art. 56.

Dunin-Borkowskiego Władysława, radcę wojew. w Urzędzie Wojew. w Kielcach, z dniem 21 lipca 1927 r. z powodu przejścia do służby w Ministerstwie Reform Rolnych.

D-ra Rydera Karola, lek. pow. w Starostwie w Będzinie, z dniem 30 września 1927 r. na własną prośbę.

D-ra Rzążewskiego Henryka, prow. lek. pow. w Starostwie w Kozienicach, z dniem 30 listopada 1927 r. na własną prośbę.

Pociechę Stanisława, referendarza w Urzędzie Wojew. w Kielcach, z dniem 9 grudnia 1927 r. z powodu przejścia do służby w Ministerstwie Reform Rolnych.

Pan Minister Robót Publicznych zwolnił ze służby państwowej:

Fischera Jana, urz. VI st. sł. w Starostwie we Włoszczowie, z dniem 31 grudnia 1927 r. na zasadzie art. 116.

Wojewoda Kielecki zwolnił ze służby państw.:

Wąsowskiego Władysława, prow. urz. VIII st. sł. w Powiat. Zarz. Drog. w Radomiu, z dniem 30 września 1927 r. na zasadzie art. 62.

Gajewskiego Władysława, referendarza VIII st. sł. w Starostwie w Olkuszu, z dniem 31 października 1927 r. na zasadzie art. 56.

Matuszewicza Bronisława, urz. VIII st. sł. w Starostwie w Będzinie, z dniem 28 lutego 1927 r. na zasadzie art. 116.

Kucharskiego Stanisława, urz. IX st. sł. w Starostwie w Opocznie, z dniem 31 października 1927 r. na zasadzie art. 116.

Szczytowskiego Wacława, urz. IX st. sł. w Pow. Zarządzie Drog. w Opocznie, z dniem 30 listopada 1927 r. na zasadzie art. 116.

Stępniewskiego Marcina, urz. X st. sł. w Starostwie w Częstochowie, z dniem 31 grudnia 1926 r. na zasadzie art. 116.

Furgalską Franciszkę, prow. urz. X st. sł. w Starostwie w Busku, z dniem 15 sierpnia 1927 r. na własną prośbę.

Wisłockiego Czesława, prakt. X st. sł. w Starostwie w Będzinie, z dniem 31 lipca 1927 roku na własną prośbę.

Trochę Wacława, kontr. urz. XI st. sł. w Starostwie w Będzinie, z dniem 30 września 1927 r. na własną prośbę.

Nawrota Stefana, kontr. urz. XI st. sł. w Star. w Jędrzejowie, z dniem 31 października 1927 r. na własną prośbę.

Cekierzynę Stefanję, prow. urz. XII st. sł. w Starostwie w Częstochowie, z dniem 31 lipca 1927 r.

Przeniesieni w stan spoczynku.

Węgleński Marjan, starosta w Sandomierzu, z dniem 31 sierpnia 1927 r.

Schnerch Józef, urz. VIII st. sł. w Starostwie w Sandomierzu, z dniem 31 października 1927 r.

Zmarli.

Jamrozik Jakób, urz. VIII st. sł. w Starostwie w Kielcach, dnia 12 listopada 1927 r:

Dr. Dziekoński Paweł, inspektor lek. przy Urz. Wojew. w Kielcach, dnia 27 października 1927 r.

OBWIESZCZENIA.

Wojewoda Kielecki (L. Rw. 3187/14/III) na podstawie art. 20 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 VI 27 r. ogłasza, że część lasu majątku Komorniki o powierzchni 24 ha w działach II, IV, VII i VIII według planu geometry W. Bieleckiego z 1927 r. została uznana za las ochronny. Wobec tego zabroniony jest w tej części lasu wyrąb zrębami czystymi, karczowanie pni i korzeni, pasanie inwentarza i zbieranie ściółki. W działach IV i VIII właściciel winien zalesić, względnie uzupełnić istniejące zadrzewienie na powierzchni 15,34 ha do końca 1930 roku.

Wojewoda Kielecki dekretem z dnia 2 grudnia 1927 r. na zasadzie art. 3 Postanowienia Księcia Namiestnika Królewskiego w Radzie Stanu z dn. 5/XI 1825 r. (Dz. Pr. t. XI, str. 15) zamianował aż do odwołania urzędnikiem stanu cywilnego wyznań niechrześcijańskich:

1) Jana Słowika, pisarza gminnego w Ciepielowie, pow. iłżeckiego na gminę Ciepielów;

2) Antoniego Kozińskiego, pisarza gminnego w Lipsku, pow. iłżeckiego, na gminę Lipsko;

3) Czesława Gruszczyńskiego, pisarza gminnego w Siennie, pow. iłżeckiego, na gminę Sienno;

4) Lucjana Jędrzejczyka, pisarza gminnego w Solcu, pow. iłżeckiego, na gminę Solec.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA.

Obwieszczenie wyborów do Sądów rozjemczych w Krakowie, Lwowie, Łodzi i Warszawie dla spraw Zakładu ubezpieczenia od wypadków.

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 września 1927 r. Dz. U. R P. Nr 87, poz. 782, postanowień § 38 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. austr. Dz. u. p. Nr 1 z roku 1888 w brzmieniu ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 413, oraz art. ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 148 i § 50 statutu Zakładu ubezpieczenia od wypadków, rozpisuje się niniejszem wybory asesorów i zastępców asesorów Sądów rozjemczych dla spraw Zakładu ubezpieczenia od wypadków w Krakowie, Lwowie, Łodzi i Warszawie.

Wybory odbędą się;

dla okręgu Sądu rozjemczego w Łodzi, ustanowionego dla przedsiębiorstw, położonych w Województwie Łódzkiem, **w niedzielę, dnia 15 stycznia 1928 roku** w biurze Zakładu ubezpieczenia od wypadków Oddział w Łodzi, przy ul. Ewangielickiej l. 18 w godzinach od 10-ej do 16-ej;

dla okręgu Sądu rozjemczego w Warszawie, ustanowionego dla przedsiębiorstw, położonych na obsza-

rze m. st. Warszawy oraz w Województwach: Białostockiem, Lubelskiem, Nowogrodzkiem, Poleskiem, Warszawskiem i Wileńskiem, **w niedzielę, dnia 22 stycznia 1927 r.** w biurze Zakładu ubezpieczenia od wypadków Oddział w Warszawie przy ul. Aleja Jerozolimska l. 4 w godzinach od 10-ej do 16-ej;

dla okręgu Sądu rozjemczego w Krakowie, ustanowionego dla przedsiębiorstw, położonych w Województwach: Kieleckiem, Krakowskiem i Cieszyńskiej części Województwa Śląskiego, **w niedzielę, dnia 29 stycznia 1928 roku** w biurze Zakładu ubezpieczenia od wypadków Oddział w Krakowie przy ul. Szlak l. 40 w godzinach od 10-ej do 16-ej;

dla okręgu Sądu rozjemczego we Lwowie ustanowionego dla przedsiębiorstw, położonych w Województwach: Lwowskiem, Stanisławowskiem, Tarnopolskiem i Wołyńskiem, **w niedzielę, dnia 12 lutego 1928 roku** w biurze Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie przy ul. Brajerowskiej l. 16 w godzinach od 10 do 16.

W wyborach biorą udział przedsiębiorcy i ubezpieczeni pracownicy przedsiębiorstw, położonych i wykonywanych w okręgu terytorjalnym danego Sądu rozjemczego, a zgłoszonych w Zakładzie ubezpieczenia od wypadków, o ile idzie o Sąd rozjemczy w Łodzi, do dnia 20 września 1927 r,, o ile idzie o Sąd rozjemczy w Warszawie, do dnia 27 września 1927 r., o ile idzie o Sąd rozjemczy w Krakowie, do dnia 4 października 1927 r., wreszcie o ile idzie o Sąd rozjemczy we Lwowie, do dnia 18 października 1927 r.

W myśl § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 maja 1923 r. Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 749 tudzież w myśl § 50 statutu Zakładu ubezpieczenia od wypadków przedsiębiorcy wspomnianych przedsiębiorstw, wybierają razem jednego przedsiębiorcę jako asesora i nadto dziesięciu przedsiębiorców jako zastępców asesora, tak samo wszyscy pracownicy tych przedsiębiorstw wybierają razem jednego ubezpieczonego jako asesora i nadto dziesięciu ubezpieczonych jako zastępców asesora.

Szczegóły, tyczące się wyborów, mianowicie; prawa wyboru i wybieralności, sposobu głosowania, reklamacyj i t. p. znajdą interesowani w obwieszczeniach, rozesłanych do wszystkich przedsiębiorstw, uprawnionych do wyboru, tudzież w obwieszczeniach rozplakatowanych w siedzibach władz administracyjnych i Sądów powiatowych (Sądów pokoju), oraz w biurach Zakładu i jego Oddziałów.

We Lwowie, dnia 10 listopada 1927 r.

Delegat Rządu dla spraw Zakładu ubezp. od wypadków

Tadeusz Sośniak w. r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27 r., poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 6 października 1927 r. na zasadzie p. *c* art 10 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. Ziem., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów, uzupełnionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1927 r. (Dz. Ust. Nr 78) postanowiono:

Obszar scaleniowy wsi **Dobrut,** gminy Orońsk, powiatu radomskiego, ustalić na 401,0018 ha, obejmujących 380,6559 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Dobrut, 17,9259 ha gruntów hipotecznych kolonji Dobrut, oraz celem wyprostowania granic z tejże kolonji Dobrut około 2,42 ha.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 15 listopada 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27 r., poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 6 pazdziernika 1927 r. na zasadzie p. *c* art. 10 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. Ziemsk. oraz art. 17 Ust. z dnia 31-go lipca 1923 roku o scalaniu gruntów, uzupełnionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 3 września 1927 r. (Dz. Ust. Nr 78) postanowiono:

Obszar scaleniowy wsi **Klwatka Szlachecka,** gminy Wielogóra, powiatu radomskiego, ustalić na 226,01 ha obejmujących:

a) grunty tabelowe i zaserwitutowe wsi Klwatka Szlachecka 222,88 ha;

b) grunty kol. Przytułek należące do Piotra Michalskiego, Stanisława i Franciszka Michalskich i Władysława Holendra 2,24 ha;

c) gruntów wsi Wincentów należących do Józefa Płowca 0,89 ha;

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 11 listopada 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27 r., poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 13 października 1927 r., na podstawie p. *c* art. 10 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r., poz. 244) uzupełnionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1927 r. (Dz. Ust. Nr 78) postanowiono:

Obszar scaleniowy wsi **Kuraszków,** uwidocznionej w projekcie scalenia tejże wsi, rozszerzyć przez włączenie do tego obszaru gruntów wsi Kuraszków, otrzymanych za serwituty, przestrzeni ogólnej 127,7590 ha.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 26 listopada 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na zasadzie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27 r., poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie artykułu 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31-go lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Przybyszów,** gminy Moskarzew, powiatu włoszczowskiego w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 75,15 ha. obejmujących 65,08 ha gruntów tabelowych i 10,07 ha gruntów zaserwitutowych.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 1 listopada 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27 r., poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 3 lutego 1927 roku na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 roku o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r.) postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Czarnca,** gminy Secemin, powiatu włoszczowskiego w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 594,26 ha, obejmujących 488,93 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Czarnca, 82,73 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Wymysłów-Poduchowny, 5,6 ha gruntów hipotecznych z majątku Wymysłów-Poduchowny, należących do mieszkańca wsi Wymysłów-Poduchowny, Jana Rumina, oraz celem wyprostowania granic 2 ha gruntów plebanji Czarnca i celem wyprostowania granic i skasowania enklaw 15 ha gruntów hipotecznych z dóbr Czarnca.

Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej w Warszawie z dnia 26 września 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27 r., poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem tegoż Urzędu z dnia 13 października 1927 r. na podstawie p. *c* art. 10 Ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 roku o org. Urz. Ziemsk. oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r., poz 244) uzupełnionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1927 r. (Dz. Ust. Nr 78) postanowiono:

Obszar scaleniowy wsi **Smogorzów,** gminy Goździków, pow. opoczyńskiego, ustalić na 336,8711 ha obejmujących:

a) grunty tabel. wsi Smogorzów i Lichaja 234,4631 ha;

b) grunty zaserwitutowe wsi Smogorzów 92,4585 ha;

c) grunty tabelowe i zaserwitutowe wsi Zawada i Zawada pod. 97,9495 ha i celem wyprostowania granic;

d) grunty maj. Smogorzów około 10 ha;

e) grunty maj. Marjówka około 2 ha;

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 5 grudnia 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27 r., poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska orzeczeniem z dnia 25 sierpnia 1927 r. na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Gnieszowice,** gminy Koprzywnica, powiatu sandomierskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na około 574,57 ha, obejmujących 347,42 ha gruntów tabelowych wsi Gnieszowice, 140,84 ha gruntów tej wsi otrzymanych z podziału wspólnych ze wsią „Cegielna" pastwisk pod nazwami „Smugi", „Piaski" i „Żecholiny", 18,89 ha gruntów hipotecznych nabytych przez włościan wsi Gnieszowice z parcelacji majątku „Trzykosy", 15,97 ha gruntów hipotecznych nabytych przez tychże włościan z rozpacelowanego maj. „Koprzywnica" i około 42,08 ha gruntów, które wieś Gnieszowice otrzyma z podziału wspólnego ze Skarbem Państwa pastwiska pod nazwą „Błonie" oraz celem sprostowania granic 0,36 ha gruntów hipotecznych z rozparcelowanego maj. „Koprzywnica" Józefa Bryły, 8 ha gruntów hipotecznych z dóbr „Jachimowice", 0,56 ha gruntów nabytych przez Tomasza Jarosa przed wojną z maj. rządowego i 0,25 ha gruntów hipotecznych z maj. Trzykosy Mikołaja Nasternaka.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 8 listopada 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 92/27 r., poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska orzeczeniem z dnia 25 sierpnia 1927 roku na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom.

Ziemsk., oraz art. 17 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Wierzbica,** gminy Kliszów, powiatu pińczowskiego w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 130,18 ha, obejmujących 123,32 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Wierzbica, 5,6 ha gruntów hipotecznych karczmarówki we wsi Wierzbica, nabytych z rozparcelowanego maj. Wierzbica przez Moszka i Perlę Grosfeldów, oraz 1,26 ha gruntów hipotecznych nabytych przez mieszkańców wsi Wierzbica z rozparcelowanego maj. Wierzbica.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 16 listopada 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r., poz. 244) podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach orzeczeniem z dnia 25 sierpnia 1927 r. na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urz. i Kom. Ziemsk. oraz art. 17 Ust. z dnia 31-go lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. Ust. Nr 39/26 r., poz. 244) postanowiła:

Wniosek mieszkańców wsi **Kępie,** gminy Tczyca, pow. miechowskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 644,8878 ha, obejmujących 491,4429 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Kępie, 53,4449 ha gruntów ukazowych i zaserwitutowych wsi Staszyn i 100 ha gruntów hipotecznych majątku „Kępie“ o takiej samej nazwie hipotecznej.

Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 21 października 1927 r.

Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach ogłasza, że dnia 29 listopada 1927 roku na podstawie art. 65 cz. 2 Ustawy z dnia 28-go grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej wydał Bankowi Ziemiańskiemu w Warszawie upoważnienie do zawodowego wykonywania czynności parcelacyjnych na terenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Kielcach.

Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Kielcach zatwierdziła niżej podane taryfy cen za przewóz osób i bagażu, tudzież rozkład jazdy samochodowej następującym osobom:

Józefowi Kulczyńskiemu z Radoszyc — dwoma autobusami na linji: Radoszyce — Końskie (19 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Radoszyc o godz. 3·30, 8·30, 15·30 do Końskich,
„ z Końskich „ 5·30, 13, 19·30 do Radoszyc.

Franciszkowi Sobierajowi z Białobrzegów — jednym autobusem na linji: Białobrzegi — Radom (34 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Białobrzegów o godzinie 7·30 do Radomia,
„ z Radomia o godzinie 15·30 do Białobrzegów.

Aleksandrowi Biegajle, Moszkowi Saubelowi i Moszkowi Kacy z Łagowa — jednym autobusem na linji: Opatów — Łagów — Kielce (61 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Łagowa o godz. 7·30 do Kielc,
„ z Kielc „ 15·20 „ Opatowa,
„ z Opatowa „ 18·30 „ Łagowa.

Michałowi Tenenblatowi i Jakóbowi Cygielmanowi ze Zwolenia — jednym autobusem na linji: Radom — Zwoleń — Puławy (58 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd ze Zwolenia o godz. 7.30 do Radomia,
„ z Radomia „ 14·30 „ Zwolenia,
„ ze Zwolenia „ 16·00 „ Puław,
„ z Puław „ 18·00 „ Zwolenia.

Romualdowi Słodkowskiemu w Drzewicy — jednym autobusem na linji: Drzewica — Opoczno (19 km.) i Drzewica — Radom (54 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . gr. 0·2
Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Drzewicy o godz. 8·30, 23 do Opoczna,
„ z Opoczna „ 14, 5 do Drzewicy,
„ z Drzewicy „ 9 do Radomia,
„ z Radomia „ 16 „ Drzewicy.

Komunikacja na linji Drzewica — Radom trwać będzie w poniedziałki i środy, zaś na linji Drzewica — Opoczno w pozostałe dni tygodnia.

Andrzejowi Sobczykowi w Białobrzegach — jednym autobusem na linji:

Radom — Opoczno — Piotrków — Łódź (160 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

w porze letniej (od 15-go maja do 15-go p żdziernika)
odjazd z Radomia o godz. 6 do Łodzi,
„ z Łodzi „ 17 „ Radomia,
w porze zimowej (od 15-go października do 15-go maja)
odjazd z Radomia o godz. 7 do Łodzi,
„ z Łodzi „ 16 „ Radomia.

Wilhelmowi Rafalskiemu w Końskich — jednym autobusem na linji: Końskie — Radoszyce (21 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby dorosłej i 1 km. . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0,3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Radoszyc o godz. 4, 10, 16 do Końskich,
„ z Końskich „ 6, 13, 20 „ Radoszyc.

Chaimowi Kleinhendlerowi w Chmielniku — dwoma autobusami na linji:

Kielce stacja kol. — Chmielnik — Busk zdrój (53 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 16
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0.3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Chmielnika o godz. 5·30 do Kielc,
„ z Kielc o godz. 8. 15·30 do Chmielnika,
„ z Chmielnika o godz. 9·30, 17 do Buska,
„ z Buska o godz. 11, 18·30 do Chmielnika,
„ z Chmielnika o godz. 12, 20 do Kielc,
„ z Kielc o godz. 22·30 do Chmielnika.

Piotrowi Urbańczykowi w Dąbrowie Górniczej — jednym autobusem na linji:

Dąbrowa Górnicza — Będzin — Siewierz (34 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 9
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·4

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Autobus kursuje w dnie wtorkowe od godz. 5-tej do 18 tej co dwie godziny, z półgodzinnemi przystankami w Dąbrowie Górniczej i Siewierzu.

Nusymowi Rozenbergowi i Abramowi Grünbaumowi z Białobrzegów — jednym autobusem na linji: Radom — Warszawa (104 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Radomia o godz. 7 do Warszawy,
„ z Warszawy „ 15 „ Radomia.

Janowi Chojnackiemu i Szlamie Katzowi w Radomiu — jednym autobusem na linji:

Radom — Kozienice — Głowaczów (54 km.).

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. . . . . . gr. 10
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·2

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Radomia o godz. 13 do Kozienic,
„ z Kozienic „ 8 „ Radomia,

w niedziele i środy odjazd z Kozienic o godz 18-ej do Głowaczowa,

w poniedziałki i czwartki odjazd z Głowaczowa o godz. 6-ej do Kozienic.

Fiszli Pacanowskiemu w Kielcach — trzema autobusami na linji:

Kielce — Chmielnik — Busko (53 km.) — dwoma i Kielce — Pińczów — Busko (58 km.) — jednym autob.

Taryfa cen:

od 1 osoby i 1 km. w II-ej klasie . . gr. 16
„ 1 „ i 1 „ w I-ej „ . . „ 20
za przewóz bagażu od 1 kg. i 1 km. . . „ 0·3

Bagaż do 15 kg. wagi przewozi się bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

odjazd z Kielc o g. 8, 15·40 do Chmielnika i Pińczowa,
„ z Chmielnika o g. 9·35, 16·35 do Buska,
„ z Pińczowa o g. 9·50, 16·50 do Buska,
„ z Buska o g. 11, 18 do Chmielnika i Pińczowa,
„ z Chmielnika o g. 11·30, 18·30 do Kielc,
„ z Pińczowa o g. 11·30, 18·30 do Kielc.

Wiadomości z Powszechnej Wystawy Krajowej w 1929 roku — Poznań.

Świeżo wyszedł z druku Nr 3 „Echa Powszechnej Wystawy Krajowej“, oficjalnego organu Wystawy 1929 r. Na numer składają się następujęce artykuły: Udział rządu w P. W. K. — radcy ministerjalnego Eug. Wcisło, Przemysł Polski na Wystawie 1929 r. — prezesa Seweryna Samulskiego, artykuł redakcyjny p. t. Cele społeczno-gospodarcze wystaw, Więziennictwo na P. W. K. — dyrektora dep. Min. Spraw. Lucjana Jaxy-Maleszewskiego, Po zjeździe prasy — Marji Ruszczyńskiej, Znaczenie gospodarcze wystaw powszechnych w świetle statystyki — Kaz. Ołdziejewskiego. Udział przemysłu w P. W. K. — Lucjana Kempistego, Rola elementu artystycznego w przemyśle — dyrektora Karola Maszkowskiego. Pozatem mniejsze artykuliki i komunikaty kronikarskie, jak udział rolnictwa w P. W. K., imprezy i przedsiębiorstwa wystawowe, kronika P. W. K. Zeszyt urozmaicony jest sentencjami o Wystawie oraz fotografjami członków Rady Głównej Towarzystwa P. W. K. jak również fotografjami różnych osobistości i ilustacjami. „Echo“ można nabywać (cena 1 egz. 1 zł.) w Administracji, Poznań, Al. Marcinkowskiego 11.

W ostatnich tygodniach Dyrekcja Powszechnej Wystawy Krajowej w roku 1929, rozesłała do wszystkich związków gospodarczych i poszczególnych przedsiębiorstw niezrzeszonych „Warunki dla wystawców P. W. K.“ i formularze zgłoszeń do udziału w Powszechnej Wystawie Krajowej.

Do związków gospodarczych wysłano komplety warunków i formularzy w ilości odpowiadającej liczbie członków Związku. W ten sposób wszystkie zrzeszone przedsiębiorstwa przemysłowe winny być już w posiadaniu druków. O ileby się jednak miało zdarzyć, że jedno lub drugie przedsiębiorstwo druków owych nie otrzymało, Dyrekcja P. W. K. zanosi niniejszem prośbę do Zarządów tych organizacyj, aby zechciały zwrócić się do swego Związku, który niewątpliwie druki natychmiast prześle, lub też zwróci uwagę Dyrekcji P. W. K. na daną reklamację.

Do przedsiębiorstw niezrzeszonych Dyrekcja P. W. K. rozesłała druki według adresów, zestawionych na podstawie ksiąg adresowych, spisów branżowych, indywidualnych informacyj i t. p. Możliwem jest, że w zestawieniu adresów pominięto niektóre przedsiębiorstwa lub też wskutek niedokładności danych, albo wobec tymczasem podjętej zmiany siedzib, wysłane druki nie doszły do rąk adresata. Chcąc jednak wszystkim, zmierzającym brać udział w Wystawie, dostarczyć niezbędnych informacyj i druków, Dyrekcja P. W. K. tą drogą zwraca się także do P. T. Przedsiębiorców i Zarządów firm, które nie otrzymały kompletów, z apelem o niezwłoczne podanie adresów, poczem druki natychmiast zostaną Im wysłane.

Dyrekcja P. W. K. żywi nadzieję, że apel ten podchwycą wszyscy zainteresowani i nie będą zwlekali z jego wykonaniem, bowiem termin do składania zgłoszeń upływa już z dniem 1 marca 1928 r., a każdy przezorny wystawca będzie niewątpliwie potrzebował pewnego czasu do zorjentowania się w warunkach, obmyślenia swego planu i porozumienia się z Dyrekcją P. W. K., zanim wyśle zgłoszenie. Pozatem: im wcześniej Dyrekcja P. W. K. skompletuje zgłoszenia, tem spieszniej przystąpić będzie mogła do dalszych prac programowych i tem wspanialej zdoła przygotować Wystawę.

OGŁOSZENIE WYROKÓW.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Dnia 30 września 1927 r. Sąd Pokoju w Szczekocinach, rozpoznawszy sprawę Małki Wiewióra o sprzedaż chleba po cenie wyżej cen maksymalnych postanowił:

Małkę z Fajnrajchów Wiewióra lat 50, żonę Herszlicha Wiewióra z Lelowa uznać winną sprzedaży podczas 24 sierpnia r. b. bochenka chleba po ceniej wyższej i skazać ją zato na pięćdziesiąt (50) złotych kary, z zamianą w razie niezamożności na areszt przez siedem dni, tudzież na zapłacenie pięciu (5) złotych opłaty sądowej.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Dnia 7 października 1927 r. Sąd Pokoju w Szczekocinach, rozpoznawszy sprawę Abrama Blajera o sprzedaż chleba po cenie wyżej cen maksymalnych postanowił:

Abrama, syna Berka Blajera lat 52, z Lelowa, uznać winnym sprzedaży podczas 29 sierpnia r. b. bochenka chleba po cenie wyższej i skazać go zato na pięćdziesiąt (50) złotych kary, z zamianą w razie niezamożności na areszt przez siedem dni, tudzież na zapłacenie pięciu (5) złotych opłaty sądowej.

OGŁOSZENIA.

Cholerzyński Wincenty (rocznik 1900) zgubił zaświadczenie Komisji poborowej włoszczowskiej, które unieważnia się. (3—3)

Stoksik Franciszek ogłasza o skradzeniu mu dnia 18 VIII 1927 r. legitymacji służbowej, wydanej przez Dyrekcję Kolei Państwowych w Radomiu, karty na broń

Nr 291876, wydanej przez Starostwo w Kielcach dnia 6 VI 1927 r., książki wojskowej kat. A., wydanej przez P. K. U. Chełm, i legitymacji pomocy sanitarnej, wydanej przez Komisję sanitarną w Kielcach. (3-3)

Szpak Feliks z folw. Wielki Dwór, pow. miechowskiego, zgubił książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Miechów. Dokument powyższy unieważnia się. (3—3)

Nusyn Hilel Lederman (rocznik 1904) z Kielc zgubił zaświadczenie Komisji poborowej z dn. 7 V 1925 r. (kat. A), które unieważnia się. (3—2)

W czasie pożaru dnia 16 lipca 1927 r. w Częstochowie przy ul. Starej 15 uległ spaleniu paszport na imię *Emilji Główczyńskiej.* (3—2)

Koczanowiczówna Helena ogłasza o zagubieniu legitymacji nauczycielskiej Nr 8686, wydanej przez Kuratorjum szkolne okręgu warszawskiego. (3—2)

Wojda Leon, przodownik Policji Państw., zgubił legitymację służbową Nr 526-b, wydaną przez Komendę Wojewódzką Pol. Państw. (3—2)

Icek Ptasznik (rocznik 1901), syn Herszli i Rojzy z Działoszyc, pow. pińczowskiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Pińczów, którą unieważnia się. (3—2)

Pacholcowi Władysławowi skradziono książeczkę wojskową, wydaną przez 55 p. p. w Brzeżanach, którą unieważnia się. (3—2)

Fira Wincenty z Brzozówki, powiatu miechowskiego, zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Olkuszu. (3—2)

Grela Władysław ze Starej Wsi, gm. Sienno, pow. iłżeckiego, zgubił pozwolenie na broń palną, wydane przez Starostwo w Wierzbniku za Nr. 248481, którą unieważnia się. (3—2)

Szycha Piotr z Kaliny Wielkiej zgubił dowód osobisty i książeczkę wojskową, wydane przez Starostwo i P. K. U. w Miechowie. (3—2)

Wacykówna Stanisława, nauczycielka, zgubiła legitymację służb. Nr 24.171, którą unieważnia się. (3—2)

Rojek Rudolf, post. Policji Państw., zgubił legitymację służbową Nr 2219, wydaną przez Wojewódzką Komendę Policji Państwowej. (3—2)

Godlewski Maksymiljan, post. Pol. Państw., zgubił legitymację służbową Nr 3128, wydaną przez Wojewódzką Komendę Pol. Państw. w r. 1926. (2—2)

Unieważnia się dwie zagubione karty pobytu, wydane przez Starostwo w Częstochowie na imię *Michała* i *Aleksego Nikołajewych,* zamieszkałych w Częstochowie przy ul. Jasnogórskiaj 22. (3—2)

Zgubiono legitymację urzędniczą na imię *Jana Kołpaka,* którą unieważnia się.

Irma Weichmann (urodz. Siedner) ogłasza o zgubie dowodu osobistego (paszportu), wydanego przez Dyrekcję Policji w Katowicach. (3—1)

Domagała Stanisław (rocznik 1900) z Krzyżowej Woli, gm. Styków, pow. iłżeckiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Kielce.

W. G. Dietel z Sosnowca ogłasza o zagubieniu przedniej tablicy samochodu osobowego K. L. 1928.

Starostwo w Opatowie pismem z dnia 8 VII 1926 r. L. 14076/11/26 unieważniło dowód osobisty, wydany dnia 16 VI 1924 r. Serja A. Nr 737532/2032 na imię *Marji Teresy Janiny Platerowej.*

Ramocka Stefanja unieważnia zgubioną lebitymację nauczycielską Nr 7/11283.

Bardeli Józef z Częstochowy zgubił dowód osobisty Nr 27031, wydany dnia 23 IV 1925 roku przez Starostwo w Częstochowie za Nr. 1161.

Dankowski Stanisław z Sosnowca zgubił Nr rejestracyjny samochodu osobowego marki „Chewrolet“ K. L. 2697, który unieważnia się.

Ryszard Pomianowski zgubił dowód osobisty Nr 980492, wydany dnia 24 IV 1924 r. za Nr. 1122 przez Starostwo w Częstochowie, który unieważnia się.

Ryszard Tadeusz Węgrzecki z Kamiennej-Skarżyska ogłasza o zagubieniu pozwolenia na prawo jazdy samochodowej, wydanego przez Urząd Wojew. (Okręgową Dyrekcję Robót Publicznych) w Kielcach.

Żarnowiecka Teodozja, nauczycielka w Lisowie, pow. stopnickiego, zgubiła legitymację służbową, wydaną przez Kuratorjum szkolne okręgu warszawskiego. Takową unieważnia się. (3—1)

Piasecki Franciszek z Lipienic, pow. radomskiego, zgubił dnia 27 II 1927 roku dowód osobisty, wydany w roku 1923 przez Starostwo w Radomiu, oraz książeczkę wojsk., wystawioną przez P. K. U. Radom. (2—1)

Sokół Franciszek zgubił legitymację Nr 423 na prawo prowadzenia samochodu, wydaną przez Urząd Wojewódzki (Okręg. Dyrekcję Robót Publ.) we Lwowie.

Odbito w drukarni „Jedność“ w Kielcach 1927 r. — 9318.